

ШЕВЧЕНКО Тарас Георгійович (16. 03. 1929, Харків — 01. 06. 2015, Донецьк) — художник театру, живописець, графік. Заслужений діяч мистецтв України (2002). Член НСТДУ (1956), НСХУ (1962). Закінчив Харківський художній інститут (1956; викл. [Б. Косарев](#), [Д. Овчаренко](#)). Працював головним художником Полтавського імені М. Гоголя (1959—65; також Полтави, 1962—65), Чернігівського імені Т. Шевченка (1966—68) і Донецького імені Артема (1968—69) музично-драматичних театрів; 1965—66 викладав у Луганському художньому училищі. На творчій та громадській роботах. Учасник обласних, республіканських, всесоюзних, міжнародних мистецьких виставок від 1957. Персональні — у Донецьку (1973, 1989, 1996, 1999), м. Торез (Донецька обл., 1974), м. Бохум (Німеччина, 1991). Твори станкового живопису, акварелі присвячені 2-й світовій війні. У пейзажах тонко передано національний колорит природи різних куточків світу. Виконав низку творів монументально-декоративного мистецтва: стінописи «Достаток» (ресторан «Полтава», Полтава, 1963, у співавторстві з [В. Шаховцовим](#)) та «Історія транспорту» (магазин «Юний

технік», Донецьк, 1979), вітраж «Дитинство» (ЦУМ Донецька, 1977). Оформив вистави: «Диктатура» І. Микитенка (1961), «Анджело» В. Гюґо (1962), «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка (1963), «Платон Кречет» О. Корнійчука, «Іркутська історія» О. Арбузова (обидві — 1964; усі — Полтавський музично-драматичний театр імені М. Гоголя); «Король Лір» В. Шекспіра (1967, Кіровоградський український музично-драматичний театр імені М. Кропивницького); «Повія» за Панасом Мирним (1967), «Комедія по-італійськи» Р. Вівіані (1974), «Каса маре» Й. Друце (1978; усі — Донецький український музично-драматичний театр імені Артема); «Снігуронька» М. Римського-Корсакова (1985, Куйбишевський (нині Самарський) оперний театр, РФ), «Долина мрій» А. Гімери (1987, Луганський український музично-драматичний театр). Роботи Ш. зберігають у Донецьких художньому й краєзнавчому музеях, Музеї театрального, музичного та кіномистецтва України (Київ), Музеї «Захарі Стоянов» (м. Русе, Болгарія), галереї «Культуррат» (Бохум).

Основні твори

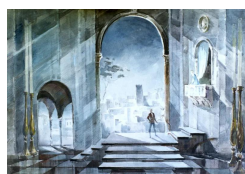
«П'єта» (1969), ескіз декорації до вистави «Ромео і Джульєтта» В. Шекспіра (1972), «Вистояв» (1977), «Комбат І. Лисов» (1980), «Натюрморт із пензлями» (1982), «Затишшя» (1984—85), «Повірка» (1986), «Парламентер», «Абдухаліль Халтаєв» (обидва — 1987), триптих «Нашестя» («Сполохи», «Голгофа», «Ластівки», 1988), «Клаус Кремер», «Ільзе Ківелітц» (обидва — 1992), «Спогади про Мальту» (1995), «Я ще верну... (В. Стус)» (2002).

Рекомендована література

1. Тарас Шевченко. Живопис. Рисунок. Сценографія: Каталог. Д., 1989
2. Третьякова М. Активність його позиції // Образотворче мистецтво. 2001. № 4.

[Р. Г. Клименко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Шевченко Тарас Георгійович / Р. Г. Клименко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-894046>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).